పగవాని కూతురు

కె. బి. యస్. కుమార్

"ప్రతిమా! ఏమిటి నువ్వంటున్నది?" కోపంగా, ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"అందరు ఆడపిల్లలూ ఎప్పుడో ఓసారి చెయ్యవల్సిన పనే నేనూ చేస్తానంటున్నాను...." కుండ బ్రద్దలుకొడుతోన్నట్టుగా అంది ప్రతిమ.

"ఇది అందరు ఆడపిల్లలు చేసేపనికాదు! నీలాంటి కొందరు చేసినా దానివల్లవచ్చే అనర్థాలకు మీరే చింతిస్తారు...."

"ఎవరి ఖర్మకి వారే కర్తలని అప్పుడు నేనే సరిపెట్టుకుంటాను. ఇప్పుడు నువ్వు అడ్డుపడితే నీ వల్లనే నేను సుఖపడలేకపోయాననే భావం నాలో కలగొచ్చు."

"ఆ నింద నాకొచ్చినా పర్వాలేదు. కాని నా ఒక్కగానొక్క ముద్దుల చెల్లెలు—వూరూ పేరూ లేని అనామకుణ్ని కట్టుకోవటం నేను సహించలేను."

"అతని పేరులోనే వుంది కదన్నయ్యా! అతని పూర్తి

పేరు బెల్లంపల్లి విజయభాస్కర్. పేరులోనే వూరు, వూరు తర్వాత పేరు పెట్టుకొని వూరూ పేరూ లేని వాడంటూ వేం?"

"డబ్బు లేకపోతే ఏమున్నా లేనట్టే!"

"హుఁ....డబ్బు! డబ్బంటే ఏది లేకున్నా ఉన్నట్టేనా? మనకున్న డబ్బంతా ఖర్చుపెట్టి చనిపోయిన అమ్మ-నాన్నల్ని తిరిగి బ్రతికించగలనా?"

"అదంతా నాకు తెలీదు. నాన్న పోయినప్పుడు నువ్వు చిన్నపిల్లవి. అమ్మ చనిపోతూ నీకు మంచి సంబంధం చూసి పెళ్ళిచెయ్యమంది. అప్పుడు నువ్వూ దగ్గరే వున్నావు. అప్పుడే మర్చిపోయావా?"

"మంచి సంబంధమంటే నీ దృష్టిలో ఏమిటి?"

"మన తాహతుకు తగింది."

"అమ్మ చనిపోతూ మరో కోరికకూడా కోరింది. ఎన్ని కోరికలు కోరినా ఆమె కోరికలోని అంతరార్థము వొక్కటే. నేను సుఖపడాలి. అంతేకదూ!"

"విజయభాస్కర్‌ని చేసుకొని సుఖపడతాననే నమ్మకము నీకుందా?"

"మనిషికి కావలసింది డబ్బొక్కటే కాదన్నయ్యా! అంతకు మించినవి మరెన్నో వున్నాయి."

"ఎన్నున్నా లేకపోయినా నీ పెళ్ళి ఓ దరిద్రుడితో జరగడం నేను సహించను. ఎవడో అనామకుడికిచ్చి చేతులు దులుపుకున్నాడు అన్న నింద నేను సహించలేను."

"ప్రేమించిన వాడితో గాక బలవంతంగా మరొకడితో పెళ్ళి జరిపించి ఆ పిల్ల గొంతుకోశాడు అన్న నిందను భరించగలవా? విజయభాస్కర్‌తో తప్ప మరెవ్వరి

తోనూ నేను సుఖపడలేనని నీకు తెలీదా?"

"నాల్రోజులు పోతే అదే సర్దుకుపోతుంది. మనసు అదుపులో వుండాలేకాని దానికతీతమైనది యేదీ లేదీ ప్రపంచంలో."

"ఆడదాని మనసు నీకర్థంకాదన్నయ్యా! నువ్వూ ఆడదానిగా పుట్టుండాల్సింది."

"నాకే నీతులు చెప్పేదానివయ్యావన్న మాట!" కోపంగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"నేనింకా చిన్నపిల్లననుకుంటోన్నావా అన్నయ్యా! నా గురించి స్వయంగా ఆలోచించగల వయసు నాకొచ్చేసింది. చదువు, సంస్కారం ఏ జీవితంలో మాధుర్యం వుంటుందో తెలియజేస్తోంది."

"హుం....అసలు నిన్ను చదివించటం నాదే తప్పు. వంశప్రతిష్ఠ మంటగలిపే పని చేస్తావనుకోలేదు ఛీ ఛీ...." చెప్పులు తొడుక్కొని బయటికి వెళ్ళిపోయాడు మధుమూర్తి.

శిలాప్రతిమలా నిల్చుండిపోయింది ప్రతిమ!!

ఎందుకు అన్నయ్య యిలా మారిపోయాడు? తన సుఖం కోసం ప్రాకులాడుతున్నాడే కాని, అది విజయభాస్కర్ జీవిత భాగస్వామిగా వున్నప్పుడే సాధ్యపడుతుందని అన్నయ్యకు తెలీదా?

చిన్నప్పట్నుండీ అన్నయ్యకు తనంటే ఎంతో ప్రేమ. ఏది అడిగినా క్షణాల్లో కళ్ళెదటికి తెప్పించేవాడు. అలాంటిది జీవితంలో కావలసిన అతిముఖ్యమైన విషయంలోనే ఎందుకిలా ప్రవర్తిస్తున్నాడు?

డబ్బు!

అవును డబ్బు!! తను లక్షాధికారి బిడ్డ. విజయబాస్కర్

సామాన్యుడు. అయినంతమాత్రాన తన భర్త కావటానికి కతని కర్హత లేదా? అతనికీ ఏ లాటరీలోనో, గుర్రప్పందాలోనో ఏ అయిదారు లక్షలో వస్తే సంతోషంగా కాళ్ళు కడిగి కన్యాదానం చేస్తాడా?

అలాంటప్పుడు మనిషికి విలువేముంటుంది? ఏది శాశ్వతం? డబ్బా లేక సహృదయమా? ఈ మాత్రం తెల్సుకోలేని మనిషిని ఏమనాలి?

భాస్కర్ కి అంతస్తు లేకపోవచ్చు. కాని తననే నమ్ముకున్న ఓ ఆడదాని జీవితాన్ని నాశనం చెయ్యాలనే దురుద్దేశ్యం అతనికి లేదు. అతడు తనని సుఖపెట్టలేడన్న అనుమానం తనకి లేదు.

భాస్కర్ లో పట్టుదల వుంది. పట్టభద్రుడైన తను ఏనాటికైనా ఓ ఉద్యోగాన్ని పొందగలననే నమ్మకం వుంది. అలా కాని పక్షంలో కూలో నాలో చేసైనా సరే కట్టుకున్న దాన్ని పోషించగల తెగువతనం కూడా వుంది.

కాని అన్నయ్యనెలా ఒప్పించాలి? ఆయన మనసు నొప్పించకుండా భాస్కర్ తో తన పెళ్ళి జరిగేమార్గం ఏమిటి? తన జీవితం ముళ్ళబాట కాకుండా కాపాడాలంటే తను ఏం చెయ్యాలి???

అన్నయ్యతో చెప్పకుండా భాస్కర్ ని రిజిస్టర్ మేరేజ్ చేసుకుంటే....?

అమ్మో! ఇంకేమైనా వుందా? ఆ తర్వాత కలిగే పరిణామం....?

....ఏమవుతుంది? మిద్దెత్తున ఎగుర్తాడు అన్నయ్య ఆస్తిలో చిల్లిగవ్వ ఇవ్వనంటాడు. అసలు నువ్వు నా చెల్లిలివేకాదు పొమ్మంటాడు.

ఎన్నో అనుమానాలూ మరెన్నో ప్రశ్నలతో కాసేపు

తృప్తినీ మరికాసేపు అసంతృప్తినీ పొందుతోన్న ప్రతిమకి ఆ రాత్రి శివరాత్రే అయ్యింది.

2

"ఓ వ్యక్తిని నువ్వు మరచిపోవాలి. ఎన్ని లక్షలు పుచ్చుకుంటావ్?" తాపీగా అడిగాడతను.

"ఎవరు మీరు? నేను ఎవర్నో మరచిపోతే మీరెందుకు నాకు లక్షలివ్వాలి?" ఆశ్చర్యంగా ప్రశ్నించాడు భాస్కర్.

"ప్రతిమ నా చెల్లెలు!!!"

ఆశ్చర్యంనుండి తేరుకోటానికి భాస్కర్ కి రెండు నిమిషాలు పట్టింది. ఆ తర్వాత అతని హృదయంలో బాధ ప్రవేశించి ఆశ్చర్యాన్ని పారద్రోలింది.

"మీ పేరు మధుమూర్తని ప్రతిమ అప్పుడప్పుడూ నాతో చెబుతుండేది. చూడండి మధుమూర్తిగారూ! అయస్కాంతానికి ఆకర్షించే శక్తివుంది. మన ఇళ్ళలోని వస్తువు లెవ్వరూ అపహరించటానికి వీల్లేకుండా భద్రత కోసం మనం తలుపులకి వేసే తాళాన్ని అది ఆకర్షిస్తుంది. బజార్లో పనికి రాకుండా చెత్తలో కలిసిపోయిన ఇనప ముక్కనీ ఆకర్షిస్తుంది!....

"కారణం ఆ తాళమూ ఈ ఇనపముక్కా ఒకే లోహంతో తయారు చెయ్యబడినవే కాబట్టి....!

"స్త్రీ హృదయమూ అంతే! తనని సుఖపెట్టగలడనే విశ్వాసం వున్నపుడు ధనవంతుణ్నేకాదు ఓ గూచకుణ్ని ప్రేమించటానిక్కూడ వెనుదియ్యదు. కారణం-ధనవంతుడైనా పేదవాడైనా మనుషులంతా ఒక్కటే...."

"నీతో నీతులు బోధించుకోటానికి రాలేదు నేను. నా చెల్లెల్ని పెళ్ళాడే అర్హత నీకుందా అని ప్రశ్నించ టానికి వచ్చాను...."

"అర్హత...." నిర్లిప్తంగా నవ్వాడు భాస్కర్. "మీతో నా అర్హతని దేనితో బేరీజు వేస్తారు మధు మూర్తిగారూ!?"

"డబ్బుతో—పలుకుబడితో. ఆ రెండూ వున్నాయా నీకు?"

"లేకపోవచ్చు. కాని నాలో చదువుంది. సంస్కారం కూడ వుందనే అభిప్రాయం వుంది. కట్టుకున్న దాన్ని పస్తు లుంచననే ఆత్మవిశ్వాసం వుంది...."

"అంటే చదువు, సంస్కారం మాలో లేవంటావా?" కోపంగా ప్రశ్నించాడు మధుమూర్తి.

"ఆవేశపడకండి. నాలో వున్నాయంటే మీలో లేవని కాదు. కాస్త నింపాదిగా ఆలోచించండి. ప్రతిమ ధన వంతురాలని మొన్నటివరకూ తెలియదు నాకు. నాకు ధనికులంటే సరిపడదు. ఆ విషయం తెల్సుకొని ప్రతిమ తన కలిమిని నా వద్ద దాచిపెట్టింది. మొన్న మొన్ననే అసలు విషయం చెప్పి నన్ను క్షమించమని కోరింది...."

"బుద్ధితక్కువ పని చేసింది. లేకపోతే నిన్ను క్షమించ మని అడగటం ఏమిటి?"

"మధుమూర్తిగారూ!" కాస్త తీక్షణంగా అన్నాడు భాస్కర్. "నేను ధనవంతుణ్ని కాకపోవచ్చు మీలా. కాని ఆత్మాభిమానంలో మీకేమీ తీసిపోనని మీరు గుర్తుంచుకోటం మంచిది."

"లేకపోతే ఏం చేస్తావోయ్! తలకొట్టి మొలేస్తావా? హనుమంతుడి ముందు కుప్పిగంతులు పనికిరావు. ఈ మధు

మూర్తి పరశురామయ్యగారి కుమారుడని మర్చిపోకు! తన తండ్రికి ఏ మాత్రం తీసిపోడు. మర్యాదగా నా చెల్లెల్ని మర్చిపో.... లేకపోతే ఈ మధుమూర్తిలో పరశురాముణ్ణే చూస్తావ్ జాగ్రత్త!!!" విసురుగా వెళ్ళిపోయాడు మధుమూర్తి....

అతను వెళ్ళిపోగానే వులిక్కిపడ్డాడు భాస్కర్.

'పరశురామయ్య!!'

'అవును పరశురామయ్య....తన తండ్రి ప్రాణాలని కిరాతంగా పొట్టనబెట్టుకున్న పరశురామయ్య....తమ ఆస్తి అన్యాయంగా తనపరం చేసుకున్న పరశురామయ్య. స్వయానా చిన్నాన్న కూతురైన తన తల్లి రామలక్ష్మిని చెల్లెలని కూడ కనికరించక చిత్రహింసలు పెట్టి బలవంతంగా తమ ఆస్తిని తన పేర వ్రాయించుకున్న తన మామయ్య పరశురామయ్య, ప్రతిమ తండ్రి పరశురామయ్య.... ఒక్కడేనా??'

ఒక్కొక్క ప్రశ్న, ఒక్కొక్క సందేహమూ ఒక్కొక్క పదునైన సూదిలా మెదడుని పొడుస్తోంటే అక్కడ నిలబడలేక పోయాడు భాస్కర్.

పరశురామయ్య ముఖాన్ని గుర్తుకు తెచ్చుకో యత్నించాడు. సాధ్యం కాలేదు. గబగబ తన పెట్టెవద్దకి వెళ్ళాడు. పాతపుస్తకాలన్నీ గబగబ కెలికాడు.

వెలిసిపోయి తెల్లని మచ్చలుపడ్డ ఓ పాతఫోటోని ఓ పాతపుస్తకంలోంచి వెలికితీశాడు. తదేకంగా చూశాడు. అంతే....

నెమ్మదిగా భాస్కర్ ముఖం ఎర్రబడసాగింది. ఆవేశంతో అతనిలోని రక్తం కుతకుత ఉడకసాగింది.

"....అవును....సందేహంలేదు—ఆ పరశురామయ్యే!

ఆ పోలికలు మధుమూర్తిలో స్పష్టంగా కన్పిస్తోన్నాయ్!" తన మా....మ....య్య! ప్రతిమ!!?? తన మ....ర....ద....లు....!!!

గబగబా పెట్టె సర్దేసి గదికి తాళంవేసి పార్కుకేసి నడిచాడు భాస్కర్.

సాయంత్రం కావటంతో చల్లగా గాలి వీస్తోంది. రంగురంగుల సీతాకోకచిలుకలు పార్కులోని పువ్వుల చుట్టూ తిరుగుతూ వాటిలోని మకరందాన్ని తాగాలని తపిస్తోన్నాయి.

అక్కడక్కడ చిన్నపిల్లలు ఆడుకుంటున్నారు. ఆడా మగా-జంటలు జంటలుగా సరదాగా కబుర్లు చెప్పుకుంటూ పార్కులో నెమ్మదిగా తిరుగుతోన్నారు.

ఒక్కసారి పార్కంతా కలయజూశాడు భాస్కర్.

అంతటి ప్రశాంత వాతావరణం కూడ అతని హృదయంలోకి ప్రశాంతతని చొప్పించలేకపోయింది.

భాస్కర్ మస్తిష్కం గతాన్ని నెమరువేసుకో సాగింది....

3

భాస్కర్ తండ్రి శేషగిరిరావు లక్షాధికారి. ఆ దంపతులకి భాస్కర్ ఒక్కడే సంతానం.

శేషగిరిరావు భార్య దుర్గమ్మకి అన్నవరసవుతాడు పరశురామయ్య. అంటే ఆమె పెదనాన్న కుమారుడు.

పరశురామయ్య, అతని భార్య, కొడుకు మధు ముగ్గురూ శేషగిరిరావు యింట్లోనే వుండేవారు. శేషగిరిరావుకు పరశురామయ్యపై నమ్మకం వుండేది. దానికితోడు అతను నిరుపేద కావటంతో ఆ కుటుంబాన్ని కూడ తనవద్దే

వుంచుకొని పోషిస్తూండేవాడు.

శేషగిరిరావుకు ఒక ఫ్యాక్టరీ వుండేది. దాని బాగోగులు చూడటానికి పరశురామయ్యని నియోగించాడు.

ఇటు నమ్మకంగా వుంటూనే అటు ఫ్యాక్టరీలో తప్పుడులెక్కలు వ్రాసి డబ్బు చేసుకున్నాడు పరశురామయ్య. అప్పుడే పరశురామయ్యకి ప్రతిమ పుట్టింది. నాలుగేళ్ళు గడిచాయిలాగే.

అంతటితో ఆగక జానపద సినిమాల్లో దుష్టమంత్రిలా ఫ్యాక్టరీలోని కొందరు బాధ్యతగల వుద్యోగులకి బాగా డబ్బుఆశ చూపి వాళ్ళని తనవేపు త్రిప్పుకున్నాడు.

నెమ్మదిగా శేషగిరిరావుని క్లబ్బుకి పరిచయం చేశాడు. తాగుడు, వ్యభిచారం అలవాటు చేశాడు.

ఆ నరకానికి అలవాటు పడిపోయి అదే స్వర్గమని భావిస్తోన్న శేషగిరిరావు మధువుని, మగువని తప్ప అన్నీ మర్చిపోయాడు.

ఓ రోజు బాగా త్రాగించి తెలివిగా ఫ్యాక్టరీ తాలూకు డాక్యుమెంట్స్ పై సంతకాలు తీసుకొని ఫ్యాక్టరీకి అధిపతయ్యాడు, పరశురామయ్య.

భర్త ఇంటిని మర్చిపోవటం, అన్న ఫ్యాక్టరీపై అధికారం చెలాయిస్తోండటం, ఫ్యాక్టరీ వుద్యోగులు కూడ పరశురామయ్యకు తొత్తుల్లా తలలూంచటం —ఇవన్నీ దుర్గమ్మలో అనుమానాన్ని రేకెత్తించాయి.

ఆ అనుమానాన్ని భర్తనడిగి తీర్చుకుందామనుకుంటూండగానే శేషగిరిరావు మరణించాడు కారు డ్రయివ్ చేస్తూ చెట్టుకి గుద్దుకొని!

బ్రేకులు ఫెయిల్ కావటమే కారణమని కొందరు, తాగిన మైకంలో సరిగా డ్రయివ్ చెయ్యలేకపోయాడని

మరికొందరు అనుకున్నారు.

కల్లిబొల్లి ఏడ్పులు ఏడ్చి దుర్గమ్మవద్ద నమ్మకం కల్గించాలని చూశాడు పరశురామయ్య. కాని దుర్గమ్మ అతన్ని నమ్మలేకపోయింది.

శేషగిరిరావు మామగారు దుర్గమ్మ పేరుతో వాళ్ళు ప్రస్తుతం వుంటోన్న తన భవనాన్ని ఆమె పేర రిజిస్టరు చేయించారు. ఆమె ఒక్కతే కూతురు కావటంతో, అతను లక్షాధికారి కావటంతో దాదాపు పదిలక్షలు ఖరీదు చేసే ఎస్టేట్ ని ఆమె పేర వ్రాయించాడు.

వాటిని కూడ కాజెయ్యటానికి గోతికాడి నక్కలా కాచుక్కూర్చున్న పరశురామయ్య, ఓ రోజు తన అసలు రూపాన్ని దుర్గమ్మకి చూపాడు. ఆ స్థిమిత్తం తన పేర వ్రాయకపోతే దుర్గమ్మకొడుకు పదేళ్ళ భాస్కర్ ని చిత్ర వధ చేస్తానని బెదిరించాడు.

దుర్గమ్మ ఏడ్చింది. పరశురామయ్యని దుమ్మెత్తిపోసింది. అతన్ని కొట్టబోయింది.

కాని పరశురామయ్య ఆమెకలాంటి అవకాశం ఇవ్వలేదు. నలుగురైదుగురు గూండాల సాయంతో ఆమెని అదుపులోకి తీసుకుని స్తంభానికి కట్టించి కొరడా తెగేలా కొట్టాడు.

ఆ బాధలకు తట్టుకోలేక దుర్గమ్మ సంతకం చెయ్యటం, అయిదు నిమిషాల్లోగా పరశురామయ్య రివాల్వర్ కి బలి కావటం యాంత్రికంగా జరిగిపోయింది.

ఈ ఘోరాన్ని కళ్ళారా చూసిన శేషగిరిరావు నౌకరు దస్తగిరి పిచ్చిపట్టినవాడిలా బయటికి పరిగెత్తాడు. అప్పుడే బడినుండి యింటికి వస్తోన్న భాస్కర్ ని తీసుకొని ఇంటికి పోలేదతను. ఏదో వూరువెళ్ళే బస్సెక్కాడు.

ఆ తర్వాత భాస్కర్‌ని అతనే పెంచాడేలాగో. స్వతహాగా చురుకైనవాడు కావటంతో భాస్కర్ పూర్తిగా దస్తగిరిపై ఆధారపడక స్కాలర్‌షిప్పులతో బియ్యేలో ప్రవేశించాడు.

బియ్యే మొదటి సంవత్సరాంతంలో దస్తగిరి చనిపోతూ, భాస్కర్‌తో అన్ని వివరాలూ చెప్పాడు....

పటపట పళ్ళు కొరికాడు విజయభాస్కర్. అతనిలో ఆవేశం వెల్లువలా పొంగింది.

బంధువైన పరశురామయ్య తన కుటుంబాన్ని రాబందులా కబళించాడు. దస్తగిరివల్ల అన్ని విషయాలూ విన్నాక తనలో పగ చెలరేగింది. ఇన్నాళ్ళూ ఈ విషయం తెలీకపోవటంతో, చదువుపై ధ్యాసని పూర్తిగా లగ్నం చెయ్యటంతో పరశురామయ్య రూపం అతని హృదయం లోంచి చెరిగిపోయింది. అతన్ని వెదికినా ప్రయోజనం లేదన్న నిస్పృహతో ఆ ప్రయత్నాలు విరమించుకున్నాడు.

బియ్యే కంప్లీటయ్యాక తన స్నేహితుడు వుద్యోగం ఇప్పిస్తానని వ్రాయటంతో హైదరాబాదు వచ్చాడు. స్నేహితుడు వుద్యోగం ఇప్పించాడు. కాని అది టెంపరరీ జాబ్.

ఆ సమయంలోనే అనుకోకుండా పరిచయమయింది ప్రతిమ. వెదకబోయిన తీగ కాలికి తగిలింది. ఐతే అది తను వెదుకులోన్న తీగేనని ఇవ్వాళే తెలిసింది.

ఇప్పుడేం చెయ్యాలి? కిరాతకుడైన పరశురామయ్యపై పగతీర్చుకుందామంటే అతను చచ్చిపోయాడు. భగవంతుడు వాణ్ని తన చేతుల్లో చంపే అవకాశాన్ని దూరం చేసేడు.

ప్రతిమపై యే విధంగా పగ తీర్చుకోవాలి?....నో....
ప్రతిమ అమాయకురాలు. ఆమెకివేవీ తెలియవు. ఆమెలో పరశురామయ్య రక్తమే ప్రవహిస్తోన్నా, అతని గుణగణాలు మాత్రం ఆమెకు రాలేదు!

మధుమూర్తి!!

అవును మధుమూర్తి! .... అదే రక్తం! .... అవే గుణగణాలు! తండ్రికి తగిన కొడుకని గొప్పలు చెప్పుకొంటున్నాడు. వాడిపైనే పగ తీర్చుకోవాలి!

మధుమూర్తిపై పగ తీర్చుకోవాలంటే ఏంచెయ్యాలి?

ఒక్కటే మార్గం....

4

మెట్లుదిగి వస్తూ యధాలాపంగా గుమ్మంవేపు చూసిన మధుమూర్తి కొయ్యబారి పోయాడు.

ఎదురుగా ప్రతిమ, విజయభాస్కర్ ....దంపతులుగా నూతన దంపతులుగా.... మెళ్ళో పూలదండలతో....

"ప్రతిమా!" హాలు దద్దరిల్లేటుగా అరిచాడు. కలో, నిజమో తేల్చుకోలేక కళ్ళు గట్టిగా నులుముకుని మరీ చూశాడు.

సందేహంలేదు. అది కలకాదు!

మూడేసి మెట్లు ఒక్కసారిగా దిగుతూ గుమ్మంవద్దకు వచ్చాడు.

నెమ్మదిగా లోనికి రాబోయింది ప్రతిమ.

"ఆగు...." గర్జించాడు అదే కంఠస్వరంతో.

"ఎవరి నడిగి చేసుకున్నావ్ వీణ్ని?"

"ఎవర్నడిగీ చేసుకోలేదు. అందుకే యెవర్నీ అడక్కుండా లోపలికొస్తున్నాను" దృఢంగా పలికింది ప్రతిమ

కంఠం.

"....యూ స్టుపిడ్! నా చెల్లెల్ని అమాయకురాల్ని చేసి దాన్ని వల్లో వేసుకుని ఆ స్తి కాజెయ్యటాని కెత్తులు పన్నుతున్నావా? నా బొందిలో ప్రాణముండగా నా చెల్లెలి భర్తగా నిన్ను చూడలేను...."

"నేనుమాత్రం నా బొందిలో ప్రాణం వుండగానే నీ చెల్లెలి మొగుణ్ణయ్యాను బావా!" చిరునవ్వుతో అన్నాడు విజయభాస్కర్.

"షటప్! యెవ్రా నీకు బావ?"

"భార్య సోదరుడు బావ గాక మరేమౌతాడ్రా ఫూల్"

"ఆఁ!...."

"బావా బామ్మరుదులం. ఈమాత్రం సరసం వుండాల్సిందేలే...." అదే చిరునవ్వుతో అన్నాడు విజయ భాస్కర్.

భాస్కర్ పెదవులపై చిరునవ్వు చెరక్కపోవటంతో మరింతగా రెచ్చిపోయాడు మనుమూర్తి. అతనిలో ఆవేశం, క్రోధం వరదలై పారింది. గబగబ ఫోనువద్దకు నడిచాడు.

"ఫోన్ చేస్తావా! చెయ్ చెయ్....పోలీసులొస్తారు. నన్నూ, నీ చెల్లెల్ని ముందుగా స్టేషన్‌కి లాక్కెడతారు. పరువు నష్టం బావా వెయ్యాలనుకుంటున్న నీ పరువు నీ వల్లనే సగం పోతుంది.

"ఆ తర్వాత పోలీసులు కోర్టుకి తీసుకువెడతారు. మమ్మల్ని ముద్దాయిలుగా, నిన్ను ఫిర్యాదిగా దాఖలు చేస్తారు. నీ చెల్లెలు మైనారిటీ సంవత్సరం క్రితమే దాటి పోయిందని, ఆమె ఇష్టంవచ్చిన వ్యక్తిని ఆమె పెళ్ళాడితే హక్కు ఆమెకున్నదని జడ్జిమెంటిస్తారు. అప్పుడు మేమిద్ద

రము మీ ఇంట్లోకి, నీ మిగిలిన సగం పరువూ యెంచక్కా బజార్లోకి...."

నిరాశగా, విసురుగా తిరిగి రిసీవరు రెస్టుపై పడేశాడు మధుమూర్తి.

"....పద ప్రతిమా! మనకిక్కడ స్థానంలేదని తెలిసిపోయింది. చెబితే విన్నావు కాదు" ఆమె భుజంపై చెయ్యివేసి నడిపించబోయాడు భాస్కర్ వెనక్కి.

"ఆగు...." తిరిగి అన్నాడు మధుమూర్తి. ఆ కంఠ స్వరంలో మునుపటి క్రోధం, గంభీరత లేవు. నెమ్మదిగా ప్రతిమవద్దకు వచ్చాడు. ఆమె తలపై చెయ్యివేసాడు.

"ఎంతపని చేసావమ్మా! నీ అన్నయ్యనంటూ నేనొకణ్ని వున్నానని మర్చిపోయావా? ఇన్నాళ్ళు పెంచి పెద్దచేసి చదివించిన నీ అన్నయ్య నీ పెళ్ళప్పుడు నీకు గుర్తురాలేదా అమ్మా!"

"నా అన్నయ్య నా హృదయంలో వున్నాడన్నయ్యా! యెప్పటికీ వుంటాడు. కాని నాలోని అన్నయ్య డబ్బు మనిషి కాడు. వాడిలో స్వార్థంలేదు. ధనగర్వం లేదు. మరేమున్నాయో తెల్సా? ఇద్దరు ప్రేమికుల్ని భగ్నప్రేమికులుగా చెయ్యకూడదనే తత్వం. చెల్లెలి జీవితం బాగుపడాలనే ఆరాటం! అందుకే ఆ అన్నయ్య ఆశీస్సులు తీసుకున్నాను...."

"............"

"వెళ్లొస్తా నన్నయ్యా!"

దిగ్గున తలెత్తాడు మధుమూర్తి. "యెక్కడికమ్మా?"

"అత్తవారింటికి?"

"ఏదమ్మా నీ కత్తవారిల్లు?"

"ఏదేమిటి? వారే ఇంట్లోవుంటే అదే నా కత్తవారి

ఇల్లు. వారు అడవిలోవుంటే అడవే నా కత్తవారిల్లు."

"అవునమ్మా! అదే నీ అత్తవారిల్లు. నువ్వు వెళ్ళ గలవు. నీ అన్నయ్యని వదలి అడవికేనా వెళ్ళగలవు. కాని.... నిన్ను వదిలి నేనుండలేనమ్మా!

"నాన్న పోయాడు. అమ్మ పోయింది. మిగిలింది నువ్వు. నువ్వూ బ్రతికుండే మూరమాతా నంటున్నావు. ఇక నే నెవరికోసం బ్రతకాలమ్మా?"

"ఆస్తి కోసం...." చటుక్కున అన్నాడు విజయ భాస్కర్.

అతనికేసి కోపంగా చూసాడు మధుమూర్తి.

"వారినెందు కన్నయ్యా అంత గుర్రుగా చూస్తావ్? ఎవరికోసం బ్రతకాలమ్మా అంటూ నా పట్ల నీకుగల ప్రేమను వ్యక్తం చేసుకుంటున్నావు. నాపై అంత ప్రేమ గలవాడివి వారితో నా పెళ్ళికి యెందుకంగీకరించలేదు? ఒప్పుకోనివుంటే నిన్ను కాదని రిజిస్ట్రారాఫీసులో నా పెళ్ళి జరిగేదా? అప్పుడు నీ కళ్ళకి నన్ను చూడకుండా అడ్డు పడినవి ఈ ఆస్తి, ఐశ్వర్యం, అంతస్తు కదూ?"

"ఏది యేమైనా నేనుమాత్రం నిన్నువదలి వుండలే నమ్మా! మీ 'ఆయనో' చెప్పి యిద్దరూ ఇక్కడే వుండేలా ఒప్పించు...." ఆయనో అన్న పదం నొక్కి పలుకుతూ అన్నాడు మధుమూర్తి.

"ఓహోయ్! నే నిక్కడే వున్నానోయ్! చెల్లెలితో రికమెండు చేయిస్తున్నావా?" అన్నాడు గట్టిగా భాస్కర్.

"ఓహో! తమరిక్కడే వున్నారుకదూ! మర్చిపోయాను. మరి విన్నారుగా నా కోరిక! దాని పెళ్ళి కళ్ళారాచూడ లేకపోయాను. కనీసం దాన్నైనా కళ్ళారా చూసుకు నే

భాగ్యం కల్గించు నాయనా!" తనలోని అక్కసునంతా ఆ మాటల్లో చూపెట్టాడు మధుమూర్తి.

"ఈ ఇంటికి అల్లుణ్నాయి గంటకూడా కాలేదు. పావు గంటనుంచీ గుమ్మంవద్ద నిలబెట్టే మాట్లాడుతున్నావు. లోనికి రమ్మనటంమాట అటుంచి మర్చిపోయానంటున్నావా? ఇంటల్లుణ్నయ్యాక ఇలావుంది మర్యాద. ఇహ ఇల్లరికపు టల్లుణ్నయితే యెలావుంటుందో!"

"మర్యాదలకి లోటుండదులే...." మరింత అక్కసుగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"అలా అయితే ఇంకేం....ఇల్లరికపుటల్లుడుగా వుండటానికి నాకేం అభ్యంతరంలేదు...." అన్నాడు విజయభాస్కర్. అతనికావలసిందికూడా అదే మరి.

5

గుండెల్లో నిప్పుకణాలు పూరనంతగా ఫీలవుతున్నాడు మధుమూర్తి.

భాస్కర్ ఆ యింటికి అల్లుడుగా రావటాన్ని భరించలేక పోతోన్నాడతను. కాలుగాలిన పిల్లిలా కాసేపు, నిప్పుతొక్కిన కోతిలా కాసేపు—తన గదిలో తిరుగుతోన్నాడు. చిందులు త్రొక్కుతోన్నాడు.

'ఏం చెయ్యాలి?....యెలా పగ తీర్చుకోవాలి?' అదే అతని ఆలోచన.

భాస్కర్ తన ఇంట్లో కాపురంపెట్టి అప్పుడే నెల అయింది. ఈ నెలరోజులూ తన శత్రువు తనకళ్లెదుట తిరుగుతోన్నా యేమీ చేలగాని వాడయ్యాడు తను....

తన చేతిక్రింద నలుగురు గూండాలున్నారు. తను కనుసైగచేస్తే చాలు. భాస్కర్ యెముకల్ని నలుగుపిండి

క్రింద మార్చేస్తారు.

కాని అందువల్ల తను సంతోషపడినా తర్వాత బాధ పడాల్సి వస్తుంది. తన చెల్లెలి కన్నీరు చూడలేదు తను. ఐతే ఏం చెయ్యాలి? తనని చూసినప్పుడల్లా హేళనగా మాట్లాడుతూ ప్రతిమాటలోనూ వ్యంగ్యాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ కవ్విస్తోన్న భాస్కర్‌ని జూస్తూ వూరుకోవల్సిందేనా? అవన్నీ సహించాల్సిందేనా?

ఆలోచిస్తోన్న మధుమూర్తి నౌకరు ఓ పొడుగాటి కవరు తేవటంతో వాస్తవంలోకొచ్చి పడ్డాడు.

కవరు తన పేరిట పోస్టులో వచ్చింది. చించి లోపలి కాగితాన్ని మడతలు విప్పాడు.

"డియర్ మధుమూర్తీ !

నేనెవరో నీకు తెలీదు. కాని నాకుమాత్రం నువ్వే కాదు, నీ కుటుంబ చరిత్ర పూర్తిగా తెల్సు. అదంతా చనిపోయేప్పుడు మీనాన్న నీతో చెప్పేవుంటాడు. ఆ వివరాలన్నీ గుర్తుచేసే వ్యవధి నాకులేదు.

వూరికి పదిమైళ్ళ దూరంలోవున్న పాడుబడ్డ గుడిదగ్గరికి లక్షరూపాయల రొక్కంతో ఒంటరిగావస్తే ప్రస్తుతానికవన్నీ మర్చిపోతాను. లేకపోతే నీ చెల్లెలు, కొత్తబావ వదిని మాయమైపోతారు. రేపురాత్రి సరిగ్గా పదకొండుకి అక్కడికొస్తావ్ కదూ!

—అనామకుడు."

ఒక్కసారి ఝల్లుమంది మధుమూర్తి గుండె.

ఎవరీ అనామకుడు? తన తండ్రి తనకి తెలియని విషయాలు చివరిదసలో చెప్పినట్టు వీడికెలా తెల్సు? ఇన్నేళ్ళ తర్వాత యెక్కడ్నుంచి పుట్టుకొచ్చాడు వీడు? ఇలా వీడికి యెన్ని లక్షలివ్వాలి? ఏమీ ఇవ్వకుండా వీడినోరు

యెలా మాయించాలి?

....ఏదో నిశ్చయంతో గదిబయటికొచ్చాడు మధుమూర్తి. అప్పుడే భాస్కర్ విసవిసా బయటికి వెళ్ళడం చూసాడు. అతని ధ్యాస తాత్కాలికంగా చెల్లెలి పైకి మళ్ళింది. ఒక్కసారి మేడకేసిచూసి మెట్లవేపు నడిచేడు.

6

"నాకు చాల ఆస్తివుంది. ఒక్కతే చెల్లెలు. దానికీ ఈమధ్యే పెళ్ళయింది. నా బావమరిదంటే నాకు సరిపోదు. అలాగని చెల్లెల్ని చూడకుండా వుండలేను. వాణ్ని అల్లుడుగా అనుక్షణం జూస్తూ వుండలేను. మానసిక విశ్రాంతే కరువైంది జలంధర్ గారూ!"

"దానికి నేనేం చెయ్యగలను? ఇది మీ కుటుంబ సమస్య. దీన్ని మీరే జాగ్రత్తగా పరిష్కరించుకోవాలి. మాబోటి వాళ్ళకి చెప్పటం మీ పరువుని మీరే...."

"అది కాదు...."

"ఏదికాదు? అలాటప్పుడు ఆ పెళ్లి యెందుకు చేసేరు? ఇష్టం లేకపోతే పెళ్ళయిందే అనుకోండి .... ఎంతోకొంత అమ్మాయి పేరట వ్రాసిస్తే వాళ్ళమానాన వాళ్ళు బ్రతుకుతారు కదా?"

బాధగా నుదురు కొట్టుకున్నాడు మధుమూర్తి. "అంతా నాకు తెలీకుండా జరిగిపోయింది జలంధర్ జీ! ప్రమీల మేజరైంది.... నాకు తెలీకుండా వాణ్ని.... ఆ అనామకుణ్ని రిజిస్టర్ మేరేజ్ చేసేసుకొంది...." అని వులిక్కిపడ్డాడు మధుమూర్తి.

'అనామకుడు....! కొంపదీసి ఆ పేరుతో తనకి ఉత్తరం రాసినవాడు.... భాస్కర్ కాదుగదా....!'

"మీ రేదో ఆలోచిస్తోన్నట్టున్నారు...." అతనికేసి సూటిగా చూస్తూ అన్నాడు జలంధర్.

"అబ్బే యేంలేదు. వాళ్ళని బయటికిపంపితే నా చెల్లెలిని చూడకుండా నేనుండలేను. ఎన్నాళ్ళని పెళ్లికాని చెల్లెని ఇంట్లో పెట్టుకోగలరని అడుగుతారేమో! నా వుద్దేశ్యం దానికి తగిన వరుణ్ని చూసి వివాహంచేసి ఇద్దర్నీ నావద్దే వుంచుకోవాలనుకున్నాను...."

"ఇల్లరికం వుండటానికి మీరు మెచ్చిన వరుడు సిద్ధమవద్దూ?"

"అలా అంగీకరించే వాణ్ణే యెన్నిక చెయ్యాలనుకున్నాను. అంతలో నే ఇలా జరిగిపోయింది. దాన్ని చూసుకుంటూ వుండాలన్న కోరిక తీరిందికానీ, దాని మొగుణ్ణే బావమ్మర్దిగా అంగీకరించలేక పోతున్నాను."

"ఇంతకీ మీ విషయంలో నేనెలాంటి సహాయం చేయగాలో చెప్పండి...."

"అసలే మనశ్శాంతి కరువై నే నేడుస్తోంటే మరింత అశాంతిని జోడిస్తూ యెవడో వుత్తరం రాసేడుచూడండి" వుత్తరంతీసి బల్లపై పెట్టాడు మధుమూర్తి.

చదివాడు జలంధర్. ప్రశ్నార్థంగా మధుమూర్తివేపు జూసాడు.

"లక్షలూపాయలంటే మాటలా? ఇలా వీడికి యెన్ని లకారాలు సమర్పించాలి...."

"అసలెందుకివ్వాలి?" యెదురు ప్రశ్న వేసాడు జలంధర్.

"..........."

"చూడండి మధుమూర్తిగారూ! మీ కుటుంబ సమస్యని గురించి నాతో మాట్లాడటానికి మీరే వచ్చారు.

అంటే నా సాయంతో అవసరం వచ్చిందన్న మాట. అలాంటప్పుడు కథ సాంతం చెప్పండే నేను మీ కెట్టి పరిస్థితిలోనూ యెలాంటి హెల్ప్ చెయ్యలేనని చెప్పటానికి విచారిస్తున్నాను...." కాస్త చిరాగ్గా అన్నాడు జలంధర్.

"మీరు నన్నే అనుమానిస్తున్నారు" మరింత బాధగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"మరి లేకపోతే యేమిటి? మీలో యే బలహీనతా లేనిదే ఏ అనామకుడూ లక్ష రూపాయలు తెమ్మనికోరడు. మీరూ యే బలహీనతకీ లొంగకండే లక్షరూపాయలెలా ఇవ్వాలాని ఆలోచించరు."

"నేనలా ఆలోచించటం లేదు."

"మరి ఇక్కడికెందుకొచ్చారు? ఆ అనామకు డెవరో తెల్సుకొని తెలియజెయ్యాలనా?"

అవునన్లేకపోయాడు మధుమూర్తి. జలంధర్ తనూహించిన దానికంటే రెండాకులెక్కువే చదివాడని గ్రహించాడు. ఏదో ఓటి అపాయంలేని ఉపాయం ఆలోచించి తను బయటపడకుండా జాగ్రత్తపడాలనుకున్నాడు.

"మా నాన్నగారు చనిపోతూ తన ఆస్తి వివరాలు నాకు విశదీకరించారు. నాకు తెల్సిందానికంటే యెక్కువే వుందని తేలింది. ఆ విషయం ఈ అనామకుడికి తెలిసి నన్ను యిలా బ్లాక్ మెయిల్ చేస్తున్నాడా?"

"మీ నాన్నగారు మీతో ఆస్తి వివరాలు చెప్పినపుడు ఇంకా అక్కడ యెవరున్నారు?"

"లాయరుతప్ప మరెవరూ లేరు."

"లాయరుగారికి యెంతమంది సంతానం?"

"ఒక్కే కొడుకు."

"ఇప్పుడున్నాడా?"

"ఆఁ...."

"అతనిపై మీ కనుమానం వుందా?"

"లేదు. అతను ఫారిన్‌లో చదువుతోన్నాడు."

"ఎవరూ లేకపోతే మరి ఆ వివరాలన్నీ తెలుసుకొని యెవరు బెదిరిస్తారు?....ఇంకో విషయం....మధుమూర్తిగారూ! మరోలా అనుకోకండి: మీ ఆస్తి మీ తండ్రి స్వార్జితమేనా?"

"....అవును."

"మీరీ విషయంలో నిజమే చెబుతోన్నా రనుకో వచ్చా?"

"ఏం? అలా అడిగారు?"

"మీ తండ్రిగారు ఈ ఆస్తిని అన్యాయంగా, అక్రమంగా సంపాదించివుంటే ఇలాంటి ఉత్తరాలు రావటానికవకాశాలెక్కువ...."

"అలాంటివేమీ నాతో చెప్పలేదు మా నాన్నగారు. అయినా ఇంతకాలం తర్వాతనా?"

"ఎంత కాలమైంది మీ నాన్నగారు చనిపోయి?"

"అయిదు సంవత్సరాలు...."

"అయిదేండ్లు ఓపికపట్టి ఆ తర్వాత విజృంభించటానికూడ అవకాశాలెక్కువ."

"ఇప్పుడు నే నేం చెయ్యాలి?"

"ఏం చెయ్యదల్చుకున్నారు?"

"తోచటంలేదు."

"ఇంటికెళ్ళి హాయిగా వుండండి?"

"ఎలా?"

"అదికూడ చెప్పాలా?"

"అదికాదు డిటెక్టివ్ గారూ! వాడన్నంత పనీ చేస్తే....?"

"అయితే లక్షరూపాయలూ యిచ్చెయ్యండి...."

"ఆ అనామకుడెవరో పట్టుకోండి. మీరు కోరిన ఫీజు యిస్తాను...."

"వాడు దొరకడు.?

"జోస్యం చెబుతున్నారా?"

"లేదు."

"చిలిపిప్రశ్నలతో కొంటె జవాబులతో చంపకండి. కర్తవ్యం ఏమిటో చెప్పండి." నీరసంగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"మీతో సరదాగా మాట్లాడుతూ కథని పెంచటం నా అభిమతంకాదు. మీ ముఖ కవళికల్నిబట్టి మీరు నా వద్ద ఏదేనా దాచారేమో తెల్సుకో యత్నిస్తోన్నాను.... ఆల్ రైట్! ఓ పని చెయ్యండి. మీరు డబ్బు తీసుకొని ఎక్కడికీ వెళ్ళకండి. ఆ అనామకుడు మళ్ళీ ఫోన్ చేస్తే అతని వివరాలు తెలుసుకో యత్నించండి....ఆఁ....గడువు దాటింతర్వాత కొన్నాళ్ళు మీ చెల్లెల్నీ బావమ్మరిదినీ జాగ్రత్తగా కనిపెట్టి వుండండి."

"అంతేకాని ఆ అనామకుణ్ని పట్టుకోమంటారు. ప్రస్తుతం ఏదేనా మరో అర్జంటు కేసుందా?"

"ఆ అనామకుడికి అనుచరులెందరో. ఇప్పుడు మనం వాణ్ని పట్టుకుంటే యింకో అనామకుడు పుడతాడు. వివరాలు కనుక్కుంటే ఒక్క క్లూ అయినా దొరక్కపోదు...."

మధుమూర్తి ముఖంలో సంతృప్తి చోటుచేసుంది.

"మీరు చెప్పినట్టే చేస్తాను, సెలవు. అవసరమైతే మళ్ళీ వస్తాను లేదా ఫోన్ చేస్తాను" అంటుండాగా నమస్కరించి వెళ్ళిపోయాడు మధుమూర్తి.

7

"ఎక్కడ నా చెల్లెలు?" పిస్తోలు భాస్కర్ గుండెల కేసి గురిపెట్టాడు మధుమూర్తి.

విస్తుపోయాడు భాస్కర్. "ఏమిటి నువ్వంటున్నది?"

"నన్నెన్ని మాటలన్నా సహించాను. నిన్ను యమసదనానికి పంపటానికి నేనాట్టే శ్రమపడాల్సిన అవసరం లేదని తెల్సినా నా చెల్లెలి ముఖం కళావిహీనమవుతుందని భరించి నోరు మూసుకొని పడున్నాను. ఈ నాడు.... ఈ నాడు నా చెల్లెలే నాకు దూరమైనదని తెలిసిం తర్వాత నువ్వు కాదుగదా! ఆ బ్రహ్మదేవుడెదురైనా వదిలిపెట్టను: మర్యాదగా నా చెల్లెల్నేం చేసావో చెబుతావా లేక, స్వర్గంలోవున్న మీ మామగార్ని పలకరించడానికి వెడతావా?"

"నీకేదో పైత్యం ప్రకోపించినట్టుంది. విషయం అరమయ్యేలా చెప్పు...." విసురుగా అన్నాడు భాస్కర్.

"సాయంత్రం ప్రతిమ షాపింగుకి నీతో కలిసి రాలేదూ?"

"వచ్చింది."

"అక్కణ్నుంచి మీరిద్దరూ సిన్మాకి పోవాలనుకో లేదూ!"

"మొత్తానికి చెల్లెలన్పించుకుంది. మొగుడూ పెళ్ళాలు సినిమా ప్రోగ్రామ్ వేసుకున్న విషయం కూడ చెప్పాలా?"

"నీలాంటి మొగుణ్ని చేసుకున్నాక చెప్పకపోతే

ఎలా?....నువ్వేదో చేస్తావనే అనుమానంతో థియేటర్ కి ఫోన్ చేసి కనుక్కున్నాను. నీతో ప్రతిమ రాలేదని మేనేజర్ చెప్పాడు.... చెప్పు. దార్లో దాన్నేం చేసావ్?"

"చంపేస్తానని భయపడ్డావా?"

"నీలాంటి కిరాతకుడు అంతకు తెగించడానిక్కూడ వెనుకాడడు...."

"పరశురామయ్యకి అల్లుణ్నికదా!....మరచాను. నీకు బ్రదరిన్ లానికూడ....! ఇప్పుడు నేనే అడుగుతున్నాను. జవాబు చెప్పు. నా భార్యనేం చేశావ్?"

"ప్లేటు మారుస్తున్నావా?"

"లేదు, మారిన ప్లేటును సరిచేస్తున్నాను...."

"సరిగా ఏడువ్...."

"ఎవరేడుస్తారో కాసేపట్లో తెలుసుంది. షాపింగ్ లో కొన్న వస్తువులు హోటల్ నటరాజ్ లోవున్న నీకిచ్చి ఇంటికి తీసుకుపొమ్మని చెప్పివస్తానని వెళ్ళింది. నేను థియేటర్ వద్దకి వెళ్ళాను. ఇంతవరకూ చూశాను. రాలేదు. నా మీది పగ ఇలా తీర్చుకుంటావనే అనుమానంతో నే వచ్చాను. నేర్పుగా నా పైకి తిప్పావన్నమాట!"

"హోటల్ నటరాజ్ లో నేను పావుగంట సేపు వున్నాను. అక్కడికెవ్వరూ రాలేదు."

"నమ్మేంత మూర్ఖుణ్నిగాను...."

"అబద్ధం చెప్పేంత పిరికివాణ్నికాను. నటరాజ్ కి రింగ్ చెయ్...."

"నటరాజ్ ఓనర్లు నీ మాటకెదురు చెప్పలేని వెధవలని తెలీని అమాయకుణ్నిగాను...."

"గతజల సేతుబంధనం ప్రస్తుతం అనవసరం. భాస్కర్ నా సర్వస్వం నీకు సమర్పిస్తాను. నా చెల్లెలెక్కడుందో

చెప్పు...."

"నువ్వు సమర్పించేదేమిటి? అది ముందట్నుంచీ నాదే! ఫోను మోగుతోంటే అలా మొద్దులా నిల్చున్నావేం? ముందు దానికి జవాబు చెప్పి ఆ తర్వాత ప్రతిమ నేంచేశావో చెప్పు...."

ఉలిక్కిపడి మ్రోగుతున్న ఫోనువేపు అడుగులేశాడు మధుమూర్తి. అతని ముఖంలో క్షణక్షణానికీ రంగులు మారాయి, అవతలివ్యక్తి మాటలు విన్నంతసేపూ....

"ఏమిటలా పెట్టావ్ ముఖం....పాత చెప్పులా?"

"అనామకుడు....అనామకుడు...."

"వాడెవడు?"

"ప్రతిమ నెత్తుకుపోయాడు."

"వాట్?....

"అనామకుడు నువ్వే ననుకున్నా నింతవరకూ...."

"ఏమిటా వాగుడు మాటకీ మాటకీ సంబంధంలేకుండా. అనామకుడేమిటి? ప్రతిమ నెత్తుకుపోవడమేమిటి? నేనే నని నువ్వనుమానించడమేమిటి?" ఆశ్చర్యంగా అన్నాడు భాస్కర్.

"నాలుగు రోజుల క్రితం అనామకుడనే పేరుతో వుత్తరం వచ్చింది. లక్షరూపాయలివ్వకపోతే మిమ్మల్నిద్దరినీ యెత్తుకుపోతానని వ్రాసాడు. నాపై కసితీర్చుకోటం కోసం నువ్వే రాసుంటావని ఉపేక్షించి నా అనుమానం డిటెక్టివ్ జలంధర్ వద్దకి పరుగుతీయించింది. పైకమిస్తే బ్లాక్ మెయిలింగ్ అలవాటు చేసినట్టవుతుందని, అనామకుణ్ని అలక్ష్యం చెయ్యమని జలంధర్ చెప్పాడు."

"ఇంతే చాలని సుప్పార కే వున్నావ్. ప్రతిమ జలంధర్ కి చుట్టమా పక్కమా? క్లయింటని ఈ కేసు చేపట్టినా

నీనుండి ఫీజు వసూలు చెయ్యడానికి తిరిగే సమయంలో మూడు కేసులైనా పరిశోధించ వచ్చుని వాళ్ళకనుమానం వచ్చుంటుంది. సుబ్బోటి పిసినిగొట్టువని ఆయన కూడా తెల్సిపోయిందన్నమాట...."

"మిమ్మల్నిద్దర్నీ జాగ్రత్తగా కనిపెట్టుకొని వుండమనీ ఏదేనా జరిగితే తనకి కబురు చెయ్యమనీ చెప్పాడు."

"ఇంతకీ ఆ అనామకుడు ఇప్పుడేమంటున్నాడు?"

"అన్నమాట ప్రకారం నేను లక్ష ఇవ్వలేదని, మూడు రోజులు వరసగా ఎదురుచూశానని.... చెల్లెలికన్నా ఎక్కువనుకున్న లక్షరూపాయల్ని నువ్వే వుంచుకొని లక్షణంగా వుండమనీ...."

"ప్రతిమ నేం చేసాడో చెప్పు" విసురుగా ఆత్రంగా అన్నాడు భాస్కర్.

"ఎత్తుకుపోయాడు. ఈ రాత్రి రెండులక్షలివ్వాలిట"

"ఎక్కడ?"

"ఇక్కడికి పదిమైళ్ళ దూరంలోవున్న పాడుబడ్డ గుడి దగ్గర."

"పైకం ఇస్తే....?"

"లక్షణంగా ప్రతిమని అప్పగిస్తానన్నాడు. లేకపోతే."

"లేకపోతే....?"

"ప్రతిమ శవాన్ని పార్సెల్ చేస్తానన్నాడు."

"మరేమనుకుంటున్నావ్?"

"భాస్కర్....నాలో కఠినత్వం వుండొచ్చు. ధనకాంక్ష వుండొచ్చు. కాని డబ్బుకోసం చెల్లెల్ని మృత్యుముఖంలోకి పంపేంత నీచుణ్ని కాను...." వృద్ధ కంఠంతో అన్నాడు మధుమూర్తి.

"మరి రెండులక్షలు సర్దుకో."

"నేనక్కడికి వెడతాను. నువ్వు జలంధర్‌ని తీసుకొని అక్కడికి వచ్చేసెయ్...." అత్రంగా ఐరన్ సేఫ్ వున్న గదికేసి నడిచాడు మధుమూర్తి.

8

"నీలాంటి మూర్ఖులు అతి తెలివి నుపయోగించి నాలాటి వాళ్ళకి లాభం చేకూరుస్తారు" నవ్వుతూ అన్నాడతను.

"సూటుకేసు తెచ్చాను" క్లుప్తంగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"అందులో డబ్బుందా?"

"మా ప్రతిమ యెక్కడ?"

"సూట్‌కేసులో రెండులక్షలూ భద్రంగావుంటే నీ చెల్లెలూ భద్రంగా వుంటుంది."

"అయితే ఇదుగో డబ్బు. నా ప్రతిమని అప్పగించి, ఈ డబ్బుతీసుకో."

"బ్లాక్ మెయిలర్నయినా నీలా, మీ నాన్నలా గుండెలుతీసిన బంటునుమాత్రం కానులే" వ్యంగ్యంగా అన్నాడతను.

"నువ్వెవరు?" చెప్పడని తెలిసినా అడిగాడు మధుమూర్తి.

"కనపట్టంలా! ముసుగు మనిషిని."

"అది తెలుసు. నా వివరాలు నీకెలా తెలిశాయాని."

"నీ చరిత్రంతా తెల్సు నాకు."

"అందుకే యెవర్నువ్వు అనడుగుతోన్నాను."

"అది నువ్వు తెల్సుకోవాల్సిన అవసరంలేదు."

"ఇప్పుడు నిన్ను పోలీసులకి పట్టిస్తే నీకు దిక్కెవరు?"

"నీ చెల్లెలు."

"వాట్?"

"పోలీసుల్ని చూసిన మరుక్షణం ప్రతిమ ప్రాణవాయువులు అనంత వాయువుల్లో కల్సిపోతాయి."

తను వేసిన ప్రశ్నకు తన్ను తనే నిందించుకున్నాడు మధుమూర్తి. లేకపోతే ప్రతిమ తన అధీనంకాక ముందే అలాంటి ప్రశ్నలు వెయ్యటం అవివేకం కదూ?

"ప్రతిమని చూడాలి. పద...."

ఆ వాతావరణం చూడటానికే అసహ్యంగావుంది. చెత్త, చెదారం, బూజుపట్టిన గోడలు, శూన్యప్రదేశాన్ని అక్కడక్కడా ఆక్రమించుకొనివున్న సాలెగూళ్ళు. పై కప్పుకి వ్రేలాడుతోన్న గబ్బిలాలు-చీకటి-దుర్గంధం!

ఆ చీకట్లో చిన్నలాంతరు వెలుగుతోంది. ప్రతిమ రెండు చేతులూ ఓ స్థంభానికి కట్టివెయ్యబడి వున్నాయి వెనక్కి విరచబడి.

ఆ దృశ్యాన్ని చూడలేకపోయాడు మధుమూర్తి.

"ఎవరుతీసిన గోతిలో వాళ్ళే పడతారని, యెవరు చేసిన పాపం వాళ్ళనే కట్టికుడుపుతుందని పెద్దలనేవారు. నాన్న చేసిన పాపాలకి నేను శిక్ష అనుభవిస్తున్నాను. ఆడపిల్లననికూడా తలవకుండా ఈ కిరాతకుడు నన్ను.... నన్ను...." ఏడుస్తోంది ప్రతిమ ఆగకుండా.

"నిన్ను....? ఏం చేశాడమ్మా?" ఆత్రంగా, భయంగా అడిగాడు మధుమూర్తి.

"బంధించాడు."

తేలిగ్గా నిట్టూర్చాడు మధుమూర్తి. తనింకా ఏం జరిగిందో ననుకున్నాడు. అంతవరకూ నయమే!

అయినా బ్లాక్ మెయిల్ చేసేవాడు డబ్బుకక్కుర్తి

పడతాడు గానీ ఆడదాని శీలాన్ని కోరడు. ఇప్పుడు వీణ్ని యెలాగోలా బోల్తా కొట్టించాలి. భాస్కర్, జలంధర్‌ని పిల్చుకొచ్చే వరకూ మాటల్లోదింపాలి.

"ఏమిటాలోచిస్తోన్నావ్?" అన్నాడు ముసుగుమనిషి. "డబ్బు పోతేపోయింది-చెల్లెల్ని రక్షించుకుందామనా–లేక అమ్మో, బోడి చెల్లెలుకోసం రెండు లక్షలు వదులుకోవడమే అనా?"

"....అన్నయ్యా! నిజంగా నువ్వు అలానే ఆలోచిస్తోన్నావా?" వెక్కిళ్ళమధ్య అంది ప్రతిమ.

"లేదమ్మా! నీ కంటే ఏదీ ఎక్కువకాదు నాకు. నాన్న చేసిన పాపానికి....అని ఏదో అన్నావ్, నాన్నేం పాపం చేశాడమ్మా."

"ఏమో నాకేం తెల్సు? ఈ ముసుగు మనిషికి నాన్న వల్ల ఏదో జరగరానిది జరిగిందిట. అతనిలా కావటానికి కారణం నాన్నేనట. ఇంకా ఎంతమంది బలయ్యారో అంటోన్నాడు."

"దానికీ నిన్ను బంధించటానికి....?"

"సంబంధం నాన్న మరణించడమే. ఆయన లేడని ఆ కక్షనిలా...." ప్రతిమ కళ్ళలోంచి నీళ్ళు బుగ్గలమీదుగా జారాయి.

"ఏం చేశాడు మా నాన్న నీకు....?" ముసుగుమనిషి వేపుకి తిరిగాడు.

"ఇంకా ఏం చెయ్యాలి? మీ నాన్న ఫ్యాక్టరీలో మా నాన్న మేనేజర్‌గా వుండేవాడట. ఆ ఫ్యాక్టరీ మీ నాన్నది కాకముందు అంటే మీ మామయ్య శేషగిరిరావు దానికి స్వంతదారుగా వున్నప్పుడు ఆ ఫ్యాక్టరీ తన పేర వ్రాయించుకునే ప్రయత్నంలో మా నాన్న

సాయం కోరాడు.

"నీతికి నిజాయితీకి ప్రతిరూపమైన మా నాన్న దానికి అంగీకరించలేదు. ఓ రోజు మీ నాన్న మా నాన్నని త్రాగించి కొన్ని కాయితాలపై సంతకాలు చేయించాడు. ఆ కాగితాలు యజమానికి తెలీకుండా ఫ్యాక్టరీలో తయారయ్యే సరకుని దొంగతనంగా విక్రయించడానికి సంబంధించిన ఒప్పందాలు!!!

"తెలివొచ్చాక మా నాన్న వాటిని చూసి అదిరిపోయాడు. ఆ తర్వాత మీ నాన్న బలవంతంపై అవినీతికి లొంగిపోయాడు. స్వార్థంతో కాదు. భయంతో!

"ఆ తర్వాత మా నాన్న సాయంతో మీ నాన్న ఫ్యాక్టరీ డబ్బు యెంతో వెనకేశాడు. ఎంతోమంది వుద్యోగుల్ని తనవేపుకి తిప్పుకున్నాడు. ఓ రోజు అసలు యజమానిని తెలివిగా చంపించి, ఆ తర్వాత ఆయన భార్యనీ మట్టుబెట్టాడు.

"మా నాన్న చేసిన సహాయానికి ప్రతిఫలంగా చిప్ప చేతికిచ్చాడు. అయ్ మీన్ దొంగతనం నేరం మోపి వెళ్ళగొట్టాడు.

"ఆ తర్వాత ఆయనపై హత్యాప్రయత్నాలు జరిగాయి. అది గ్రహించిన మా నాన్న ఫ్యామిలీతోసహా యీ వూర్నుండి మకాం మార్చేశాడు. ఆఖరుక్షణాల్లో నాకీ విషయాలు చెప్పి కక్ష తీర్చుకోమని ఆదేశించాడు. మరిగే రక్తంతో వచ్చానీ వూరు.

"మీ నాన్న చచ్చాడని తెల్సింది. నా కసి తీరలేదు. ఆ కక్షేదో నీపై తీర్చుకోవాలనిపించింది. అందుకు సాధనం ప్రతిమ! అందుకే ఆమెనెన్నుకున్నాను.

"....మీ నాన్నవల్ల మోసపోయిన వివరాలు మా

నాన్న నాతో చెప్పినట్టే, ఎవరెవ్వరెవ్వరిలా మోసం చేసిందీ చచ్చేముందు మీ నాన్న నీతో చెప్పివుంటాడు. చెప్పు .... శేషగిరిరావుగారికి ఫ్యాక్టరీ వున్న సంగతి అబద్ధమా!? ఆయనవద్ద మా నాన్న పావనరావుగారు మేనేజర్‌గా వుండటం అబద్ధమా!? ఆయన్ని మోసం చెయ్యటం అబద్ధమా!? శేషగిరిరావుగార్ని, దుర్గమ్మగార్ని మీ నాన్న హత్యచెయ్యటం అబద్ధమా? చెప్పు. నిజం చెప్పకపోతే రివాల్వరే జవాబు చెబుతుంది.''

జేబులోంచి రివాల్వర్ తీసి ప్రతిమ కణతపై ఆనించాడు ముసుగుమనిషి.

అసలే బొంగురుగొంతు. ఆపైన చేతిలో రివాల్వరు. పైగా ప్రతిమని ఏ క్షణంలోనైనా చంపటానికి సిద్ధంగా వుంది. పైపెచ్చు కంఠస్వరంలోని కఠినత్వాన్నిబట్టి ముసుగుమనిషి అన్నంతపనీ చేసేలావున్నాడు.

నిజం చెప్పడం వుత్తమం. జలంధర్ వచ్చేలోగా వీడికా డబ్బు యిచ్చి, ప్రతిమని విడిపించడం మంచిది.. కనీసం పరువైనా దక్కుతుంది....

"నిజమే. మా నాన్న చెప్పిన మాటలు నీ మాటలతో సరిపోయాయి. కావాలంటే యింకో లక్ష ఎక్కువిస్తాను. నా చెల్లెల్ని వదిలిపెట్టు....'' దీనంగా అన్నాడు మధుమూర్తి.

"చచ్చినా నీ చెల్లెల్నొదిలిపెట్టను. కావాలంటే ఆ డబ్బు నువ్వే వుంచుకో.''

"మిస్టర్ ....!'' కోపంగా ఏదో అనబోయాడు మధుమూర్తి.

అతనికా అవకాశం యివ్వకుండా ముసుగుమనిషి ముసుగు తొలగించాడు,

"....భా....స్క....ర్...." అస్పష్టంగా గొణిగాడు అప్రతిభుడైన మధుమూర్తి.

"అవును బావా! ఎలావుంది నాటకం??"

"నువ్వు....జలంధర్...."

"నేను జలింధర్‌ని కాను. భాస్కర్‌ని. నీ చెల్లెలి మొగుడ్ని."

మధుమూర్తిని మరింత ఆశ్చర్యపరుస్తూ లాంటిన్ వెలుగు పరిధిలోకి డిటెక్టివ్ జలంధర్ ప్రవేశించాడు.

"అంతేకాదు మిస్టర్ మధుమూర్తీ! యితన్నికను స్వయానా బావవుతాడు. అయ్ మీన్ మీ మామయ్య శేషగిరిరావు కుమారుడు. ప్రతిమతో కలిసి నాటకం ఆడటంద్వారా నీ కళ్ళు తెరిపించాడు; తనెవరో తెలియ పరచాడు."

"వాట్! ఇదంతా నాటకమా!?" ఆశ్చర్యం పట్టలేక పోయాడు మధుమూర్తి.

"అవునన్నయ్యా!" వుత్తుత్తి ముడిని అవలీలగా విడి పించుకొని నవ్వుతూ బంధనం నుండి బయటపడింది ప్రతిమ.

"పెళ్ళికి పూర్వం నా వద్దకొచ్చి బెదిరిస్తూ పరశు రామయ్య కొడుకువన్న విషయం గుర్తు చేసేసరికి నాకు గతం గుర్తుకి వచ్చింది. మామయ్య లేడు గనక నీలో పరి వర్తన కలిగించాలని ఈ పథకం వేశాను.

పెళ్ళికాగానే నేను ఎవరోన్నె ప్రతిమకి తెలియజేశాను. ఆ తర్వాత డిటెక్టివ్ గార్ని కలిశాను. నా పథకాన్ని ఎలా అమలు చెయ్యాలో చెప్పమని కోరాను. ఆయన చెప్పిన ప్రకారం నేను, నేను చెప్పిన ప్రకారం ప్రతిమ నడుచుకున్నాం.

నేనెవర్నో నీకు వెంటనే చెప్పేస్తే నువ్వు బుకా యించటానికి ప్రయత్నిస్తావు. వాట్ని బలహీన పరచటానికి నా వద్ద ఆధారాలున్నా నిన్నో ఆట ఆడించా లన్పించింది. ముసుగుమనిషిగా నిన్ను ఫోనులో బెదిరించింది నా కంఠమే! అయితే అది ముందుగా డిటెక్టివ్ జలంధర్ గారి టేప్ రికార్డర్‌లో రికార్డు చెయ్యబడి నీకు విన్పించబడింది.

మా నాన్న మా అమ్మని కూడ చంపాక దస్తగిరి నన్ను మరోచోటికి తీసికెళ్ళాడు. మా అమ్మ, నాన్న ఫోటోలుగల నా లాకెట్, కుడిపాదాని కెడంవేపునున్న పుట్టుమచ్చ, నేను శేషగిరిరావుగారి కుమారుణ్ణన్న నిజాన్ని నిరూపించే నిదర్శనాలు. చాలా? యింకా కావాలా?"

"మిస్టర్ మధుమూర్తీ! మీ నాన్న అదృష్టమో లేక న్యాయసంరక్షణశాఖల అసమర్థతో తెలీదుగాని ఆయన తను చేసిన అవినీతి పనులకు ఈ లోకంలో శిక్ష అనుభవించకుండానే వెళ్ళిపోయాడు. నువ్వు ఆయన అడుగుజాడల్లోనే నడిచే ప్రయత్నంలో వున్నావని తెలిసింది. ఆ ప్రయత్నమేదో విరమించుకుంటే నీ పరువు దక్కుతుంది. లేదా శ్రీకృష్ణ జన్మస్థానం దక్కుతుంది...." గంభీరంగా అన్నాడు డిటెక్టివ్ జలంధర్.

"లేదు జలంధర్ గారూ! నా లోని గర్వమంతా కరిగిపోయింది. తన కుటుంటానికి మా నాన్న యింత ద్రోహం చేసినా భాస్కర్ నిండుమనసుతో నా ప్రతిమని భార్యగా స్వీకరించాడు. లోకంలో డబ్బుకాదు ప్రధానం. ఆప్యాయత, ఆత్మీయత అని తెలిసొచ్చింది!"

ఆనందబాష్పాలు రాలుతుండగా భాస్కర్‌ని, ప్రతిమని అక్కున చేర్చుకున్నాడు సుధుమూర్తి ఆప్యాయంగా!

ఆ దృశ్యాన్ని చూసిన జలంధర్ తృప్తిగా తల పంకించాడు!

—: ఐపోయింది :—